

ЗАКЛІНСЬКИЙ Богдан Романович (псевд. і крипт.: Богдан З-ий, Данило Романченко, Дуб, Богданко, С. Правдолюб, Б. З., Д-о; 09. 08. 1886, м. Станіслав, нині Івано-Франківськ — 12. 04. 1946, Львів) — педагог, публіцист і етнограф. Син [Романа](#), брат [Корнила](#) і [Ростислава Заклинських](#), батько [О. Гердан-Заклинської](#). Дійсний член НТШ. Закін. Станіслав. учит. семінарію (1910). Учитель укр. нар. шкіл у Галичині, на Закарпатті. Воював 1915–17 у лавах УСС на Тернопільщині.

Працював у 1920–30-і рр. у редакціях пед. видань у Львові, зокрема ж. «Дзвінок», г. «Учительське слово»; від 1944 — у Львів. відділ. ІМФЕ АН УРСР; учительював. Збирав речі для Етногр. музею НТШ у Львові. Автор шкіл. підручників, хрестоматій, оповідань і новел, етногр., публіцист. статей на пед., істор. і культурно-громад. тематику. Фольклорні записи З. опублікували В. Гнатюк, І. Франко. Окремо вийшли «Читанка для волинських дітей» (Володимир-Волинськ, 1918), зб. «Народні співанки-коломийки» (Л., 1929). Листувався з І. Франком (написав про нього спогади), М. Грушевським, В. Гнатюком, О. Кульчицькою, О. Назаруком.

Основні праці

Що треба знати кожному українцеві? Відень, 1915; Життя українського народу. Відень, 1917; Коротка історія виховання на Україні. Коломия, 1919; Хто се Тарас Шевченко? Косів, 1919; Методика усного і письм. стилю для всіх шкіл. Л., 1929.

Рекомендована література

1. Арсенич П. Б. Заклинський // НТЕ. 1987. № 3;
2. Його ж. Заклинські. Ів.-Ф., 1995.

[П. І. Арсенич](#)

Бібліографічний опис:

Заклинський Богдан Романович / П. І. Арсенич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14651>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).